

η μεν και δέν την εσβηση να μην ημπορη να λαβη τίποτε πλερονοντας τες εξοδες όλες της καρελας ο Ιερομοναχος και ο κϋρ Πιέρους ...».

ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΕΩΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΝΟΤΑΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ

1598, 29 Απριλίου

«... Την σημερον ο κυρ Αυγουστίς ο Λαμπιρησ ομολογυσε καταπροστα εμου νοταρηου κα τον ειποκατοθεν αξυοπηστον μαρτηρον πως απο την σήμερον σημπαθή την προτη του σιβια οπου εχν τορα ο Φρανγκος Ραζής και σημπαθή την απο την σημερον και παρακαλυ και τον Αρχιερεα να την σημπαθισι ανταμος με τον αντρα τις τον Φρανγκο και να τους σηχορεσι και αν ορυσι αφεντης Αρχυερέας να τους στεφανοσουν να δωσι συμφωνο ...».

79α

1540. Πράξη παράδοσης της Μονεμβασιάς στους Τούρκους. Μονεμβασιά. Χρύσα Μαλτέζου, «Άγνωσται ειδήσεις (1539-1540) περι Μητροφάνους Μονεμβασιάς εκ του αρχείου του Δούκα της Κρήτης», *Θησαυρίσματα* 5 (1968), σ. 42.

79β

1541. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Ι. Μ. Φιλοθέου (Άγιον Όρος), Θάσος. Vassiliki Kravari, «Nouveaux documents du monastère de Philothéou», *Travaux et Mémoires* 10 (1987), σ. 340-341.

80

1541-1545. Κώδικας Π. Βαραγκά, νοταρίου Αγίου Ματθαίου Κερκύρας. Γ. Ροδολάκης, Λυδία Παπαρρήγα - Αρτεμιάδη (εκδ.), «Οι πράξεις του νοταρίου Αγίου Ματθαίου Κερκύρας Πέτρου Βαραγκά (1541-1545)», *ΕΚΕΙΕΔ* 32 (1996), σ. 215-316, αρ. 1-154.

ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΖΩΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

1542, 23 Απριλίου

«... Κϋρ Ιωάννης ό Ράδος από χωρίου του Αγίου Ματθαίου σωματικῶς παρών ὠμολόγησεν και εἶπεν ὅτι ἐδώρησεν, ἐχάρισεν και διά του παρόντος ἐγγράφου ἐλευθέρωσεν προς τον μπαρόντα μισέρ Νικόλαον τον Ροδίτην, οἰκήτωρ Κορυφῶν, και προς τους αὐτοῦ κληρονόμους και διαδόχους του πᾶσα δικαίωμα και προτίμηση, ὅπερ τον ἀκαρτερεῖ ἀπό τὸ ὄσπίτι του ποτὲ κϋρ Πουλῆ Λογαρά και νὰ μηδὲν ἦθελεν ἔχει ἐξουσία ποτὲ τῶ καιρῶ νὰ ἀναγυρεύση τον ἄνωθεν μισέρ Νικόλαον διά τὸ εἰρημένον ὄσπίτι ...».

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΛΟΓΩ ΕΠΕΛΘΟΥΣΗΣ ΔΙΓΑΜΙΑΣ

1543, 21 Οκτωβρίου

«... Κυρα-Σταματού, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ κὺρ Ἰωάννη Κοτζώνη ἀπὸ χώρας τοῦ Βοθρεντοῦ, σωματικὴ παρὼν ὠμολόγησεν καὶ εἶπεν. Ἐπειδὴ αἰγχιμαλωτίστη ὁ παρὼν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος ὁ Ζυγониάτης ἀπὸ χωρίον τοῦ Ζυγουνοῦ καὶ ἡ ἄνωθεν κυρα-Σταματοῦ ἔμεινε εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καί, μὴ ξεύροντες ὅτι ὁ συμβίος αὐτῆς ζῆ, ὑπανδρεύτη καὶ ἔλαβεν ἕτερον ἄνδρα καὶ ὁ Θεὸς ἐκατευδόωσεν καὶ ἦλθεν ὁ ἄνωθεν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος καὶ ζητεῖ νὰ λάβῃ αὐτήν, διὰ νὰ λείψουν κρίσεις, ἔξοδες ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὴν σήμερον ἢ ρηθείσα κυρα-Σταματοῦ θεληματικοῦ τρόπου δίδει καὶ ἐλευθερώνει πρὸς τὸν μπαρόντα συμβίον αὐτῆς κὺρ Θεόδωρον καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους του ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὅλον τὸ ὄσπίτι, ὅπερ ἔχει ἐντὸς τοῦ εἰρημένου χωρίου, τὸ ὅποιον αὐτὸν σπίτι τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ποτὲ συμβίον αὐτῆς κὺρ Ἀντώνιον τὸν Ζυγониάτη διὰ τὴν προῖκα της καὶ νὰ τὸ ἔχη ὁ ρηθείς κὺρ Θεόδωρος καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ τοῦ ποιοῦν εἰς τὸ εἰρημένον ὄσπίτι εἴ τι δ' ἂν βούλωνται καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ὑπόσχεται ἡ ρηθείσα κυρα-Σταματοῦ ὑπόσχεται καὶ τοὺς αὐτῆς κληρονόμους καὶ διαδόχους της τοῦ ὀφείλουν διαυθεντίζουν τὸν ἀναγεγραμμένον κὺρ Θεόδωρον καὶ τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους του ἀπὸ παντὸς ἐναντιότητος εἰς τὸ εἰρημένον ὄσπίτι καὶ ὑπόσχεται ὁ ρηθείς κὺρ Θεόδωρος, κυρα-Σταματοῦ νὰ μηδὲν ἤθελεν γυρεύσει πλέον εἰς τὸν ἕτερον διὰ κανενὸς τρόπου...»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ 1542-1550. Νοταριακές πράξεις. Ρεθύμνο. ΑΘΗΝΩΝ

Μ. Μανούσας, «Ἐγγραφοὶ ἀγνώστων νοταρίων τοῦ Ρεθύμνου 1535-1550», *Κρητικά Χρονικά* 22 (1970), σ. 292-295, αρ. 3-5.

1543-1614. Μισθώσεις έργου (νοταριακές πράξεις). Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ἡ ἀγγαρσία τῆς θάλασσας στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητολογία* 16-19 (1983-1984), σ. 107-136, αρ. 1-12 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 75-97, αρ. 1-12).¹⁰

ΜΙΣΘΩΣΗ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΓΑΛΕΡΑ («ΑΝΤΙΣΚΑΡΟΣ»)

1558, 22 Μαρτίου

«... ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς Δημήτριος Σεβαστὸς τοῦ ποτὲ μαῖιστρο Πέτρου τοῦ κερά, πριτζηπάλλε καὶ ἐγγυητῆς καὶ καθολικὸς πληρωτῆς εἰς ὅλον καὶ μέρος ἀμάδη καὶ εἰς μοναχόν,

10. Ἡ υπ' αριθμὸν 4 πράξη ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ τὴν Ἀναστασία Παπαδία - Λάλα, «Οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ βενετικὴ πραγματικότητα. Ἰδεολογικὴ καὶ κοινωνικὴ συγκρότηση», στὸν τόμο *Venetiae quasi alterum Byzantium. Ὅψεις τῆς ἱστορίας τοῦ βενετοκρατούμενου ἐλληνισμοῦ. Ἀρχεῖακά Τεκμήρια*, Ἀθήνα 1993, σ. 239-240, αρ. 23.